 173

sic intelligit p̄ eā. Ad hāc intentionē etiā loquit̄ linconiēsis p̄mo posterioꝝ dicēs. Rō in nobis sopita nō agit nisi p̄us p̄ opatōes sensuū q̄b᷒ admiscet̄ fuit exprecta. ¶ Notanduꝫ q̄ ex lr̄a videt̄ q̄ intellect⁹ possibilis intelligēdo etiam sit actiu⁹ cū sit cā efficiēs. vt dicit in lr̄a. Aresto. aūt. iij. de aīa vult q̄ intelligere sit pati. ⁊ q̄ intellect⁹ nullā h̄ꝫ naturā nisi q̄ ē possibilis vocat⁹. Ad h̄ dicunt aliq̄ q̄ q̄ꝛ anīa ꝯp̄hendit tā intellectū possibilē q̄ꝫ agētem in aīa ē actiua. i. p̄mo cā effectiua intellectōis rōe intellect⁹ agētis. sꝫ ē passiua rōne intellect⁹ possibilis. vl̄ dicenduꝫ q̄ intellect⁹ possibilis est potentia passiua saltē q̄ ad p̄mū eius actū cū itelligere sit pati. sꝫ oīs potentia passiua de necessitate req̄rit potētiā actiuā q̄ reducat ipsam ad actū. Tale autē actiuū nō p̄ōt eē res corpalis extra cum agēs sit p̄stanti⁹ passo. iō tale actiuū ex pte aīe erit intellect⁹ agēs cui⁹ opatio est facere potētia intellecta actu intellecta ita q̄ a reb᷒ extra v̄tutē intellect⁹ agētis imp̄mitur aliq̄d intellectui possibili p̄ qd̄ in actū intelligēdi reducit̄. Nō est ḡ intētio Boetij negare q̄n mēs sit passiua rōe intellect⁹ possibilis. sꝫ vult q̄ mēs siue aīa magis h̄eat efficientiā in intellectōe q̄ꝫ sit passiua ab ipsis corpib᷒ extra. ⁊ p̄ ꝯn̄s efficiētia intellect⁹ nō dēt attribui reb᷒ extra qd̄ erat de intentōe stoicoꝝ.

¶ Prosa quinta libri quinti

Quod si in corporibus sentiēdis quāuis afficiāt instrumēta sensuū forinsecus obiecte qualitates aīq̄ꝫ agētis vigorē passio corpis an̄cedat. que in se actū mētis p̄uocet. excitetq̄ꝫ interim q̄escētes intrinsecus formas. si in sentiendis inq̄ꝫ corpibus animus nō passione insignitur / sed ex sua vi subiectā corpori indicat passionē quātomagis ea q̄ cunctis corpoꝝ affectionibus absoluta sunt. in discernēdo nō obiecta extrin-

¶ Prosa q̄nta li. q̄nti.

Quod si i corpib᷒ sentiēdis. ¶ Hec ē q̄nta p̄sa hui⁹ q̄nti libri. In q̄ p̄bat sp̄āliter diuinā cognitionē eē s̄m modū cognoscētis ⁊ non rei cognite. Scd̄o on̄dit insufficientiā eoꝝ q̄ ex nr̄o mō cognoscēdi improbat prouidentiā diuinā. ibi. Quid igit̄. Primo facit qd̄ dictū ē. scd̄o infert duas ꝯclusiones. ibi. Hac itaq̄ꝫ. Primo dicit. Si in sentiēdis. i. in cognoscēdis corpib᷒ anim⁹ noster nō tm̄ insignit̄. i. afficit̄ passione corpis. sꝫ ex sua vi iudicat passionē subiectā corpori ita q̄ in cognoscēdo sequit̄ p̄priū motum q̄uis qualitates obiecte forinsecus afficiāt. i. imutēt. instrumēta. i. organa sensuum ⁊ passio corporis an̄cedat vigorē agētis animi. q̄ passio p̄uocet actū mētis in se. ⁊ excitet formas intrinsec⁹ q̄escētis. Si h̄ est in aīo nostro multomagis ea